

[Agnete Laustsen]

Som det i den senere tid er blevet påpeget fra en meget lang række funktionær- og tjenestemandorganisationer, er der jo ingen mennesker, som får en højere disponibel indkomst til deres rådighed, fordi de kan få pension som 67-årige, hvis de ellers lever så længe. De pågældende mennesker får jo en højere indkomst nu, hedder det sig, på papiret, men de kan ikke bruge den til det, som skulle være formålet med socialindkomsten, nemlig at betale for en række ydelser, og jeg vil derfor spørge ministeren, om hun på denne baggrund vil overveje og efterregne de konsekvenser, som ligger i hendes forslag.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Fru Agnete Laustsen beder mig i sit spørgsmål om at kommentere de beregnings-eksempler, som FTF har fremlagt om virkningerne af lovforslaget om anden fase af socialindkomsten. Jeg kan ikke for alvor tro, at fru Agnete Laustsen forventer, at jeg her skal gå ned i nogle konkrete taleksempler, som for det første er indeholdt i socialministeriets betænkning om anden fase, og som socialministeriet tilmed allerede har kommenteret over for socialudvalget.

Jeg finder det en smule mærkværdigt, at fru Agnete Laustsen ikke benytter den sædvanlige fremgangsmåde i spørgsmål af denne art, så længe lovforslaget behandles i socialudvalget.

I begrundelsen for spørgsmålet siges det, at lovforslaget er et asocialt forslag. Disse gentagne forsøg på at stemple lovforslaget taler næsten for sig selv, og de understreger, hvad fru Agnete Laustsen og jeg i forvejen godt vidste, nemlig at vi har forskellig opfattelse af det lovforslag, der er til behandling her i folketinget.

Efter min vurdering er det absolut ikke rimeligt, hvis man gennem socialindkomsten lader personer med arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger modtage større sociale ydelser end personer med private pensionsordninger, når de indbetalte præmier er lige store. Derfor har vi foreslået at ligestille disse grupper.

Det er også uholdbart at påstå, at en person helt uden pensionsordning økonomisk er stillet lige så godt som f.eks. en funktionær med pensionsordning, hvis lønnen for de to er den samme. Funktionæren har jo dog en

pensionsmæssig rygdækning, som der må tages hensyn til, når behovet for at få sociale ydelser skal gøres op.

Socialindkomsten er som bekendt netop lavet for at gøre op med den vanetænkning, der tilslører billedet af, hvad der er indkomst, og hvad der ikke er indkomst.

De ændringer, der nu skal gennemføres, er derfor helt klart i overensstemmelse med hensigten med socialindkomsten. Med lovforslaget sker der større ligestilling og dermed også større social retfærdighed, men det går jeg i øvrigt ud fra at vi får lejlighed til at drøfte ved andenbehandlingen af det lovforslag, der ligger i folketinget.

Agnete Laustsen (KF):

Socialministerens svar kunne egentlig ikke undre mig, for det, der er gået igen, er dette mærkelige begreb om, hvad socialministeren opfatter som retfærdigt, og hvad vi andre opfatter som retfærdigt. Derfor vælger socialministeren at sige, at jeg igen benytter lejligheden til at stemple dette lovforslag. Jeg vil gerne sige, at det gør jeg også. Jeg stempler dette lovforslag ikke som et spørgsmål om socialindkomst, men som et spørgsmål om asocialindkomst. Det vil jeg gerne stå ved og ligesådan henvise til alle de henvendelser, vi har fået fra organisationerne. Det rammer ganske utilsigtet, det får nogle konsekvenser, som jeg heller ikke tror at ministeren har tænkt igennem. Derfor rejser jeg på ny spørgsmålet: vil ministeren på denne baggrund overveje at trække dette forslag tilbage?

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg kan afvise det stillede spørgsmål og må nok en gang henvise fru Agnete Laustsen, der er medlem af socialudvalget, til den forhandling, der foregår i det udvalg. Det skulle ikke være nødvendigt at bruge onsdagsspørgetiden til det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 460

12) Til *socialministeren* af:

Mette Groes (S):

»Vil ministeren drage omsorg for, at der tilgår kommunerne underretning om, at